

JORDI SARRÀ: HA MORT UN ARTISTA

Aquest mes de març ens ha sorprès amb una trista notícia: la mort del pintor vila-secà Jordi Sarrà i Rabascall. En el moment de la seva mort l'artista tenia 54 anys i en aquests moments seria molt senzill per a nosaltres fer una breu i freda biografia del personatge, però no ens hem volgut quedar aquí, en la superfície, sinó que ens hem adreçat al seu germà, Albert Sarrà, el qual ens ha fet veure que Jordi Sarrà, el pintor, el bohemí, era una persona molt més complexa i apassionant del que molta gent del nostre poble es pensa. Per això ens agradaria que aquest article servís per donar a conèixer i per a valorar en el seu punt just el personatge que fou Jordi Sarrà.

Jordi Sarrà nasqué a Vila-seca l'any 1935. Des de molt petit se sentí inclinat pel món artístic i demostrà que tenia molta traça en el dibuix. Un altre artista local, Joan Salvadó i Voltas, l'encarrià i l'ajudà en aquest difícil camí. Posteriorment estudià a Reus on assistia a les classes dels professors Modest Gené i Pere Caldero. La seva primera exposició la dugué a terme l'any 54 a Reus, en una de les sales del Centre de Lectura. A partir d'aquí les exposicions se succeïren: Barcelona, Mataró, Valls, Saragossa, Tarragona. Després estudià a l'escola d'Arts i Oficis de Barcelona. Tot això demostra que la seva formació artística va ser d'allò més completa. Però el que és clar és que l'etapa més important de la seva vida va ser -i així ens ho fa veure el seu germà Albert- la seva estada a

París. Allà, després d'uns començaments durs i una vida bohèmia, topà amb la sort que tot artista necessita en algun moment de la seva vida: conegué la vídua del gran pintor francès Maurice Utrillo, Lucia-Valor Utrillo, també pintora, la qual l'agafà sota el seu mecenatge perquè creia en el seu talent i en el seu art. A partir d'aquest moment les coses li començaren a anar de cara a Jordi Sarrà. Les exposicions se succeïren i l'artista es relacionà amb els millors pintors i intel·lectuals de l'època (Picasso, Dalí...). L'Albert Sarrà, quan ens parla d'aquesta època (anys 60), s'apassiona i ens mostra exemplars esgrogueïts de diaris de l'època, sobre tot del setmanari "Cannes-Nice-Midi" on en primera plana es parla dels èxits de Jordi Sarrà i Mme. Utrillo. En un d'aquests exemplars es parla d'una futura exposició que Jordi Sarrà havia de realitzar a Nova York, amb presentació de la coneguda Rita Hayworth, que hauria suposat el llançament definitiu a nivell internacional del nostre artista. Però la mort de Mme. Utrillo suposà la fi d'aquesta època esplendorosa i el retorn a casa de Jordi Sarrà. En opinió de l'Albert, des d'aquell moment la sort del seu germà canvià i mai més no va tornar a ser el mateix. Havia tingut l'èxit a l'abast de la seva mà i no el va poder abastar.

Un cop a casa, Jordi Sarrà va continuar treballant sense defallir i recentment es va presentar a Vila-seca en una mostra col·lectiva d'artistes vila-secats.

Se'l veia animat i amb ganes de continuar lluitant, però la mort ens ha privat del triomf d'un pintor de talent com Jordi Sarrà. Ja ho deia el crític francès Jean Grimaldi: "Jordi Sarrà triomfarà quan sigui vell, i estigui cansat de vagarejar per aquest món, és un geni, és com una aparició, com un fantasma que apareix i desapareix, és un misteri, però crec en el seu geni, l'he vist a la place du Tertre, a Montmartre dibuixant els artistes i a ningú he vist

dibuixar com ell, amb la seva força brutal, i m'ha impressionat."

Jordi Sarrà era un artista en el sentit ple de la paraula, un artista d'un altre temps que ens recorda Van Gogh -amb qui Jordi estava obsessionat darrerament- o Toulouse Lautrec, per la seva trajectòria artística, per la seva dedicació. Un artista de Vila-seca que, com ha passat moltes altres vegades, no ha estat suficientment reconegut. Nosaltres, des de les nostres pàgines, voldríem que se'l valorés en la seva justa mesura, en la seva grandesa. I no estaria malament que aquest reconeixement comencés ara i aquí, a casa nostra, amb una exposició antològica que ens el presentés tal com era i li fes justícia. Creiem que Jordi Sarrà s'ho mereix de veritat. Sincerament.

